

seende skal jeg tillade mig at henholde mig til, hvad den ærede foregaaende Taler udtalte. Det kan kun vise sig, naar der indtræffer en streng Vinter; men da vil det ogsaa blive klart, at man kan behøve en stor Nødhavn ved Frederikshavn, og jeg vil tillade mig at spørge enhver af Thingets Medlemmer, om man kan sige, at den Havn er fuldenbt, der ikke kan modtage Skibe, fordi der ligger en stor Banke inde i den. Jeg troer, at Havnen først kan siges at være fuldenbt, naar denne Banke kommer bort. Naar den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (M. Hage) bemærkede, at det, at denne Havn havde kostet 1½ Million Rigsdaler, var en Anledning til nu at spare, saa vil jeg dertil sige, at jeg netop deri sees en saa meget større Opfordring til at fuldende et saa dyrt Arbejde, et Arbejde, hvortil Staten har udgivet saa betydelige Midler. Jeg kan ikke tiltræde den ærede Ordførers Udtalelse med Hensyn til Havneanlægget, naar han meente, at man fra Først af havde inddæmmet et større Bassin, end egentlig var nødvendigt, og at man derefter, efterhaanden som der viste sig Trang dertil, uddybede det, for at det kunde modtage de Skibe, der kom (Ordføreren: Det har jeg ikke sagt!) Saaledes forstod jeg den ærede Ordfører. Jeg antager, at man fra Først af har givet Bassinet den Størrelse, som var fornøden, og derfor ogsaa nu maa give det en saadan Dybde, at det kan benyttes af Skibene. Søvrigt er det ingenlunde min Mening at fastholde min Paastand, at vi skulle stemme for de 20,000 Rd.; thi i det Dieblis, den høitærede Minister fravalder det, maa han have saa vægtige Grunde derfor, at jeg ikke skal sætte mig i Opposition dertil. Jeg skal saaledes stemme for Udvalgets Forslag, ikke at tilraade disse 20,000 Rd., men skal derhos fremhæve, at de Grunde, der ere fremførte derfor, ikke forekomme mig at være afgjørende i dette Tilfælde.

Tscherning: Jeg skal ikke sige, om Ordføreren har udtalt sig, som det blev forudsat af den sidste Taler, men jeg vilde ønske, han havde gjort det; det vilde have været den rigtige Betragtning, og den, som i dette Tilfælde maatte gjøres gjældende. Frederikshavns Havn er anlagt med et større indre Dyrænde, end

man fra Begyndelsen af har forudsat, at man vilde komme til at uddybe. Frederikshavns Havn indbefatter tre forskellige Arealer, og saaledes har det fra første Dieblis været opfattet: det første, som skulde benyttes som en Nødhavn, et indre Bassin, der skulde være Byens Havn, og derpaa en Strækning bag dette Bassin, som, isald det skulde vise sig nødvendigt, efterhaanden skulde uddybes. Altsaa, nu at lade denne Banke ligge, saalænge det ikke har viist sig, at der ikke er tilstrækkelig Plads i Havnen, vil være at følge den oprindelige Plan, og nu at bevilge en Udvidelse, at bevilge at anlægge uforholdne Bolkværker, som ikke ville komme i Brug, vil være at gaae imod den Plan, som engang har været udtænkt, og som ogsaa vil være det Simple og Fornuftige. Den Deel, der er tilbage i Havnen at opmudre, ligger Byens Havn nær, ligger bagved i Havnen, og er ikke det Areal, som fra Begyndelsen af har været bestemt som Nødhavn; men Byen Frederikshavn har under Guldforsørelsen af disse Arbejder bestandig trængt sine Interesser frem overfor Staten; det har den gjort i en Række af Aar, og vi have bestandig maattet være paa Udlig og vogte os for denne interesserede Indtrængning af Byen Frederikshavns Anliggender i Statens Anliggender. Det har derfor været en rigtig Betragtning, der i saa Henseende har gjort sig gjældende her, og det ærede Medlem vil alene af en Bemærkning, som kom frem fra det ærede Medlem ligeoverfor (Kahser), see, hvorledes Byens Autoriteter betragte Havneanlægget ikke med Statens Dine, men med egne Dine; thi naar de vilde have rebet bort en ny Bygning for at faae en bedre Udsigt over Havnen, saa tænke de paa andre Ting end at faae en god Nødhavn. Naar det ærede Medlem vil i den Række, som ligger mellem 1849 og nu, følge alle de Forhandlinger, der have været mellem Regjeringen, Rigsdagen og Frederikshavns Havnebestyrelse om Frederikshavns Havn, saa vil han see, at Rigsdagen og Regjeringen kunne vanskelig være strenge nok i Bedømmelsen af de Forslag, der komme fra denne Havnecommission. — Jeg vil for mit Vedkommende bemærke, at jeg hører til det Mindretal, der troer, at Regjeringen skal give Jernbanen tem-